

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2843/2019
27.05.2021. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Лисавета Обрадовић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., које заступа Миодраг Бондокић, адвокат из ... и ДД из ..., кога заступа Аца Настасијевић, адвокат из ..., ради предаје у државину и по противтужби ББ, ВВ и ГГ ради утврђења својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1717/2019 од 15.04.2019 године, у седници већа одржаној дана 27.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 1717/2019 од 15.04.2019. године у ставу другом, трећем, четвртном, петом, седмом, осмом и деветом изреке и у наведеном делу предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 58/18 од 16.03.2018. године одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени ББ да тужиоцу преда у државину заузети део кп. .. мзв „ЂЂ“, њива треће класе, уписана у ЛН.бр. .. КО ..., у површини од 109 м2 према описаним мерама и границама. Одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени ВВ и ДД да тужиоцу предају у државину заузети део кп.бр. .. мзв „ЂЂ“, њива 3. класе, уписна у ЛН бр. .. КО ... у површини од 43 м2 у описаним мерама и границама. Одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени ГГ да тужиоцу преда у државину заузети део кп.бр. .. мзв „ЂЂ“, њива 3. класе, уписана у ЛН.бр. .. КО ... у површини од 18м2 у описаним мерама и границама. Одбијен је противтужбени захтев туженог противтужиоца ББ којим је тражио да се утврди да је власник по о снову одржаја дела кп.бр. .. њива 3. класе у писана у ЛН.бр. .. КО ... у површини од 109м2 у описаним мерама и границама, што би тужилац био дужан да призна и трпи и да се тужени ББ на основу ове пресуде укњижи као власник наведеног дела парцеле код надлежне службе за катастар непокретности у Одбијен је противтужбени захтев туженог противтужиоца ВВ којим је тражио да се утврди да је власник по основу одржаја дела кп.бр. .. њива 3. класе, уписана у ЛН.бр. .. КО ..., у површини од 43м2 у описаним мерама и границама што би тужилац био дужан да призна и трпи да се ВВ на основу ове пресуде укњижи као власник наведеног дела парцеле код надлежне Службе за катастар непокретности у Одбијен је противтужбени захтев туженог

противтужиоца ГГ којим је тражио да се утврди да је власник по основу одржаја дела кп.бр. ..., њива 3. класе уписана у ЛН.бр. .. КО ..., у површини од 18м² у описаним мерама и границама, што би тужилац био дужан да призна и трпи да се ГГ на основу ове пресуде укњижи као власник наведеног дела парцеле код надлежне Службе за катастар непокретности у Обавезан је тужилац да туженима ББ, ВВ и ГГ на име трошкова поступа исплати износ од 150.000,00 динара. Обавезан је тужилац да туженом ДД на име трошкова поступка исплати износ од 80.000,00 динара и обавезани су тужени ББ, ВВ и ГГ да солидарно тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 180.000,00 динара.

Решењем истог суда П 58/18 од 28.12.2018. године обавезан је тужилац да туженима ББ, ВВ и ГГ на досуђени износ трошкова исплати законску затезну камату од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1717/2019 од 15.04.2019. године у ставу првом изреке укинута је наведена првостепена пресуда и решење од 28.12.2018. године, ставу другом изреке одбијен тужбени захтев према туженом ББ, ставом трећим изреке одбијен тужбени захтев према туженима ВВ и ДД, ставом четвртим изреке одбијен тужбени захтев према туженом ГГ, ставом петим изреке усвојен противтужбени захтев ББ, ставом шестим изреке одбијен противтужбени захтев ВВ, ставом седмим изреке усвојен противтужбени захтев ГГ, ставом осмим изреке по тужби тужиоца АА и противтужби туженог ВВ одређено да свака странка сноси своје трошкове и ставом деветим изреке обавезан тужилац да туженом ДД на име парничних трошкова исплати износ од 104.400,00 динара и да туженима ГГ и ББ исплати износ од 168.600,00 динара са законском затезном каматом на овај износ од дана извршности пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 403. став 2. тачка 3. и 408. Закона о парничном поступку и налази да је ревизија дозвољена и основана.

Према чињеничном стању утврђеном на расправи пред другостепеним судом тужилац је власник кп.бр. ..., мзв „ЂЂ“, њиве 3. класе уписане у ЛН.бр. .. КО ... а тужени су суседи – граничари и то: тужени ББ својом парцелом бр. ..., тужени ГГ својом парцелом .. и тужени ВВ и ВВ као сувласници парцеле .. . Налазом и мишљењем вештака геодетске струке извршена је идентификација парцела странака, извршено мерење стања на лицу места у односу на стање у катастарским књигама и дате су мере и границе неслагања на основу кога су странке прецизирале своје захтеве. Спорни простор на терену је између парцела тужиоца и туженог ББ целом дужином међе у ширини око 0,5 метара, између тужиоца и тужених ВВ и ДД целом дужином а у ширини од 1,5 метара а између тужиоца и туженог ГГ целом дужином међе и ширине око 0,5метара. На лицу места између тужиоца и туженог ББ видан је необрађени део са осам међних каменова и једним пањем ораха, између тужиоца и туженог ГГ видан је нобрађени део, једно стабло шљива и три мања у низу као и један међни камен, а између тужиоца и тужених ВВ и ДД спорни простор је обрастао травом у облику троугла. Овакво стање на терену између странака постоји преко педесет година на

начин што су правни претходници тужиоца и туженог ГГ као блиски сродници тада извршили деобу, поставили међне границе и до подношења тужбе обрађивали несметано и без икаквог упозоравања своје непокретности, при чему део парцеле туженог ГГ према налазу вештака геометра држи и обрађује тужилац. Такво стање је и са туженим ББ. Постојао је спор око заузећа дела тужичеве парцеле од стране туженог ВВ који је решен на мировном већу 2008. године признањем туженог ВВ да је исто извршио и враћањем заузете површине тужиоцу, уз новчану накнаду.

Другостепени суд је закључио да су између тужиоца АА и тужених ББ и ГГ од 1970. године постојале међне границе које су устројили њихови правни претходици, постављеним међним каменовима и засађеним стаблима воћки, које су међусобно поштовали и обрађивали своје непокретности у оквиру тако постављених граница не ометајући један другог са уверењем да држе и користе своје власништво, да тако успостављене мере и границе нису у сагласности са постојећим стањем у јавним књигама али да су у време подношења тужбе постојали законом прописани услови за стицање својине тужених ББ и ГГ услед чега је према овим туженима одбијен тужбени захтев и усвојен противтужбени захтев применом члана 3, 28. став 4, 37. и 72. став 2. Закона о основама својинскоправних односа. Тужбени захтев према туженима ВВ и ДД је одбијен као неоснован као и противтужбени захтев ВВ оценом да су границе парцела између ових странака у складу са постојећим стањем у јавним књигама, да је тужени ВВ после интервенције мировног већа 2008. године вратио тужиоцу заузето земљиште и да је гранична међа међу њима неспорна.

По оцени Врховног касационог суда ревизијом се основано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. због непримењивања члана 396. став 1. Закона о парничном поступку, јер другостепени суд није оценио битне жалбене наводе нити навео разлоге узете у обзир по службеној дужности. Чињенично стање је утврђено на расправи пред другостепеним судом али побијана одлука не садржи податке који су докази изведени нити оцену било код изведеног односно прочитаног доказа иако су у парници саслушани бројни сведоци, странке и прочитани бројни писмени докази. Побијана пресуда садржи паушалну оцену чињеничног стања, делом у противуречности са писаним доказима у списима. Оцена о непостојању заузећа сувласника ВВ и ДД је у противуречности са налазом и мишљењем вештака а регулисање ранијег заузећа поступањем мировног већа 2008. године је у супротности са садржином записника мировног већа од 06.04.2008. године из кога произилази да чланови мировног већа нису могли да утврде да је повређена међа орањем ВВ. Стога су одлучне чињенице за пресуђење да ли је од стране тужених извршено заузеће парцеле тужиоца и да ли су на спорним деловима тужени ББ и ГГ стекли својину одржајем, остале спорне услед чега је побијана одлука у оспореном делу морала бити укинута.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити указане неправилности, утврдити све одлучне чињенице и донети правилну и на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци решења на основу члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка

Управитель писарнице
Марина Антоний